

“Cuidar dels malalts de tot tipus no és per a l'Església una “activitat opcional”, una cosa accessòria, sinó que forma part integrant de la missió de l'Església, com ho era la de Jesús: portar la tendresa de Déu a la humanitat que pateix”.

(Papa Francesc, Angelus, 7-02-21)

paraules del bisbe

TIEMPO DE VOLVER A DIOS

† Francesc, obispo de Menorca

Queridos diocesanos:

Comenzamos la Cuaresma, que es un camino que realizamos como Iglesia para prepararnos a celebrar el misterio central de nuestra fe, la Pascua de Jesucristo. Desde principios del siglo IV, la Iglesia, imitando el tiempo que estuvo Jesús en el desierto, dedica cuarenta días para disponerse a subir con Jesús a Jerusalén y tomar parte activa en los acontecimientos de su muerte y resurrección.

El itinerario cuaresmal consiste, sobre todo, en volverse hacia Dios. Los seres humanos tendemos a la dispersión: nos afanamos en mil quehaceres y olvidamos, muchas veces, lo que de verdad importa. Además, nuestra memoria es frágil y fácilmente nos olvidamos de Dios y de lo mucho que nos quiere. La Cuaresma es tiempo de volver a centrar nuestra vida en Dios, de ponerle a Él en el centro de todo: de nuestro pensamiento, de nuestras acciones, de nuestros sentimientos y deseos. La escritora mística Madeleine Debrel (1904-1964) decía que nuestro tiempo necesitaba “hombres vueltos a Dios”, llenos de Dios, volcados por completo a Él.

Esto requiere recorrer un camino de conversión. Para que nuestro corazón se vuelva hacia Dios, es preciso desalojar de su interior todos los

ídolos que lo habitan, comenzando por el propio “yo”, que con frecuencia ocupa el lugar que sólo a Dios corresponde. Pero también será conveniente que cada uno examine su conciencia para descubrir cuáles son esos ídolos que tienen hechizado nuestro corazón, que le esclavizan y le impiden ser totalmente de Dios. El afán por lo material, el deseo hedonista de placer, la indiferencia respecto de los otros, son algunos de esos ídolos que deberemos derribar si queremos hacer lugar al Dios vivo.

Para realizar este objetivo será preciso marchar al desierto, como hizo el pueblo de Israel y como hizo el mismo Jesús. Si queremos escuchar de verdad a Dios, tendremos

que buscar la soledad, para enfrentarnos personalmente con Él. Necesitamos también la austeridad, para que nada nos impida tratar con Él. En este tiempo de Cuaresma necesitamos encontrar este desierto, aún en medio del ruido de nuestras ciudades y entre los afanes cotidianos. Busquemos un tiempo de silencio y oración, un tiempo para revisar nuestra vida y pensar lo que Dios significa para nosotros y cómo respondemos a su amor. Un tiempo, también, para decirle a Dios que le amamos con todo nuestro ser.

En su mensaje para la Cuaresma de este año, el Papa Francisco nos indica que, para volver a centrar nuestra vida en Dios, es preciso poner a punto las virtudes que dirigen nuestra vida hacia Él y que, por eso, llamamos “teologales”. La Cuaresma –dice– es “tiempo para renovar la fe, al esperanza y la caridad”. A ello nos ayudarán también los tres medios de los que habla Jesús en su predicación: el ayuno, la limosna y la oración, porque “la vía de la pobreza y de la privación (*el ayuno*), la mirada y los gestos de amor hacia el hombre herido (*la limosna*) y el diálogo filial con el Padre (*la oración*) nos permiten encarnar una fe sincera, una esperanza viva y una caridad operante”.

Pexels

la notícia

Quaresma: un temps per a renovar la fe, l'esperança i la caritat

Ja ens trobem en el temps quaresmal i és important tenir present el missatge per a la Quaresma que el Sant Pare ha adreçat als fidels. Aquest porta com títol **“Ara pugem a Jerusalem...”** (Mt 20,18). **Quaresma: un temps per a renovar la fe, l'esperança i la caritat**” i en ell el Papa Francesc encoratja els cristians a preparar-se per a la celebració de la Pasqua, recorrent un camí de conversió basat en la fe, l'esperança i la caritat, expressades en tres gestos concrets que podem aplicar a la nostra vida diària: el dejú, la pregària i la caritat.

La Quaresma és un temps per acollir i viure la Veritat que es va manifestar en Crist i que ens duu a la plenitud de la Vida. El Papa indica

que **el dejuni** ens fa sentir la riquesa de l'amor rebut i compartit. Així mateix, és fonamental viure aquests moments de preparació per a la Pasqua del Senyor amb el recolliment i **el silenci de la pregària** que ens aporta esperança i llum interior. És un temps que ens convida a la reconciliació i el perdó, guiats per la força de l'Esperit Sant, en el qual hem de cultivar els petits detalls: ser amables, regalar un somriure, prestar atenció a qui ens necessita, etc. **La caritat** és un do que dona sentit a la nostra vida, que ens fa germans. Aquesta virtut és fa més necessària que mai en aquests moments de pandèmia: “El poc que tenim, si ho compartim amb amor, no s'acaba mai, sinó que es transforma en una reserva de vida i felicitat”, ens recorda el Sant Pare.

Diumenge I de Quaresma

Lectura del llibre del Gènesi 9, 8-15
Déu digué a Noè i als seus fills: “Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els sers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i salvatges que han sortit de l’arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l’aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.” Déu digué: “El signe d’aliança que pos entre jo i vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l’arc entre els núvols, em recordaré de l’aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els sers animats; l’aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.”

Salm responsorial 24

R: **Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d’amor feal per als qui guarden la vostra aliança.**

Lectura de la 1ª carta de sant Pere

3, 18-22

Estimats: Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injusts, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l’Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s’havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l’arca. En aquella arca se salvaren a través de l’aigua unes poques persones, vuit en total, i l’aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist que se n’anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics, i està a la dreta de Déu.

Lectura de l’evangelí segons sant Marc

1, 12-15

En aquell temps, l’Esperit va empènyer Jesús cap al desert, on passà quaranta dies, temptat per Satanàs. Vivia entre els animals salvatges i l’alimentaven els àngels. Després d’haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: “Ha arribat l’hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creis en la Bona Nova”.

Lectura del llibre del Gènesi 9, 8-15
Dios dijo a Noé y a sus hijos: «Yo establezco mi alianza con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañan, aves, ganado y fieras con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Establezco, pues, mi alianza con vosotros: el diluvio no volverá a destruir criatura alguna ni habrá otro diluvio que devaste la tierra». Y Dios añadió: «Esta es la señal de la alianza que establezco con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las generaciones: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi alianza con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco, y recordaré mi alianza con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir a los vivientes».

Salm responsorial 24

R: **Tus sendas, Señor, son misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.**

Lectura de la primera carta del apòstol san Pedro

3, 18-22

Queridos hermanos: Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne pero verificado en el Espíritu; en el espíritu fue a predicar incluso a los espíritus en prisión, a los desobedientes en otro tiempo, cuando la paciencia de Dios aguardaba, en los días de Noé, a que se construyera el arca, para que unos pocos, es decir, ocho personas, se salvaran por medio del agua. Aquello era también un símbolo del bautismo que actualmente os está salvando, que no es purificación de una mancha física, sino petición a Dios de una buena conciencia, por la resurrección de Jesucristo, el cual fue al cielo, está sentado a la derecha de Dios y tiene a su disposición ángeles, potestades y poderes.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

1, 12-15

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, siendo tentado por Satanás; vivía con las fieras y los ángeles lo servían. Después de que Juan, fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio».

Convertiu-vos i creis en l’Evangelí

Quaresma ve de “quaranta”, la Quaresma fa referència als quaranta dies que, segons els relats dels tres Evangelis sinòptics, Jesús va passar al desert, superant les temptacions de Satanàs (que significa “enemic”, “temptador”...). A l’Església, aquests quaranta dies són camí de conversió com a preparació de la gran festa de la Pasqua.

L’evangelí de Marc no explica les Temptacions de Jesús al desert. Senzillament diu que, després d’haver rebut l’Esperit Sant, aquest mateix Esperit el va empènyer cap al desert, on va passar quaranta dies, temptat per Satanàs. Les Temptacions aniran apareixent després, sobretot en la relació amb els deixebles, representats per Pere.

Tot i que no s’expliquin les Temptacions, una cosa queda clara: Jesús ha estat fidel a Déu. La seva fidelitat, en certa manera, converteix el desert en jardí, recuperant així la situació de l’home al Paradís on vivia sense necessitat de “guanyar-se la vida” (disposava de l’Arbre de la Vida).

Sortint del desert sense haver caigut en la temptació de “voler ser com Déu”, Jesús està legitimat per predicar el Regne de Déu, que ell fa present. El “Regne de Déu” és l’oferta de Déu de retrobar el Paradís perdut: aquell lloc mític on, en el projecte inicial de Déu, l’Home estava convidat com a amic. Amb Jesús, la Humanitat recupera l’amistat inicial amb Déu Creador i Pare.

Convertir-se al Regne de Déu és presentat com una Bona Notícia. Utilitzant un llenguatge de la vida familiar, diríem que tot home experimenta la temptació d’emancipar-se del pare a través de la seva autoafirmació i del rebuig de l’acció paterna. Per contra: Jesús ens proposa confiar en l’amor del Pare que ens ofereix una relació filial, acollint com un do la Vida que Ell ens regala. D’aquesta confiança filial, el mateix Jesús és el primer exemple, i ens convida a convertir-nos a ell i a creure en la Bona Nova.

Vicent Lladrés

ESCOLTES MENORCA 50 ANYS

A partir de la descoberta de l'entorn més immediat, els fillets i les filletes arriben progressivament a conèixer, valorar i comprometre's amb realitats d'abast més ampli. La descoberta d'una realitat concreta demana a la persona un compromís per realitzar un servei que ajudi a transformar-la.

L'educador/a vetlla perquè aquests elements: descoberta, compromís i servei-

La fraternitat universal

siguin els dinamitzadors del projecte de grup. En definitiva, aquesta condició és saber que un treballa millor si, a més a més de fer-ho per a ell mateix, també ho fa pels altres. El fet de compartir aquesta experiència, activa un conjunt de recursos i potencials que d'una altra manera es faria ben difícil. Aquest dinamisme és la tendència dels grups a no sentir-se sols, a tenir ganes de fer comunitat. La fraternitat universal és un valor fonamental dins de l'escoltisme cristià per a crear una consciència de grup, d'ajuda, respecte i solidaritat entre els membres escoltes. **“Fraternitat vol dir mà estesa, fraternitat vol dir respecte. Fraternitat vol dir escoltar amb el cor obert. Fraternitat vol dir fermesa en les pròpies conviccions”** (Papa Francesc, Dia Internacional de la Fraternitat Humana 2021).

vaig estar malalt i em visitàreu

El valor de cuidar y cuidarse

Nuestra propia vulnerabilidad está en juego. Tenemos que tenerlo presente.

Tenemos una gran responsabilidad: CUIDAR Y CUIDARNOS los unos a los otros. Tratarlos con compasión, con todos aquellos que son más vulnerables, tanto a los de cerca como a los que están en la lejanía. Hay muchas formas de cuidar, nuestra intuición es la mejor aliada. Para cuidar y cuidarse, tenemos que cultivar nuestra espiritualidad, ya sea en lugares, experiencias, con personas, etc. La espiritualidad es una

forma de cargar pilas. Es esencial intentar vivir conectados a la vida, y no encerrados en nuestro pequeño mundo, sin dar salida a los sentimientos, emociones, para crear y renovarnos. También es importante invitar a todos a seguir en la lucha del cuidarse, aquí y ahora, y abrirnos a la confianza para celebrarlo todos juntos. Todo esto nos hace ser más hermanos. Volvamos nuestra mirada al Cristo sufriente y comprobemos nuestra fragilidad humana. La fuerza de la oración es inmensa y Dios nos derrama su perdón y misericordia.

Comencen els preparatius per al viatge al Camí de Santiago 2021

Fa uns dies es van reunir els responsables que preparen el viatge al Camí de Santiago, que es durà a terme aquest estiu. Animam els joves d'entre 15 i 18 anys a participar en aquesta experiència tan polida i enriquidora. Si esteu interessats o voleu conèixer més detalls, us podeu posar en contacte amb en Sebastià Bosch, director del Secretariat Diocesà d'Infància i Joventut, telefonant o enviant un whatsapp al: 649 339 766. Animeu-vos a participar-hi!

L'entrevista a:

Mn. GUILLERMO PONS PONS

Entrevistam a Mn. Guillermo Pons Pons, prevere adscrit a la Parròquia de la Concepció de Maó i doctor en Història de l'Església. Fa uns dies va impartir una xerrada al Santuari de la Mare de Déu del Toro sobre les Confraries i la Setmana Santa.

Quin va ser l'objectiu de la seva xerrada?

-Ofereix una visió sintètica de l'experiència cristiana sobre les epidèmies que han tingut lloc en el transcurs de la Història i com han afectat a la societat marcada per la fe i la vivència dels ideals evangèlics. També manifestar com les confraries i els grups de pietat afronten les proves que s'experimenten en ocasió de les endèmies i els contagis de les malalties que sempre hi ha hagut i és d'esperar que sempre hi haurà.

Com definiria les confraries des de l'aspecte històric i cultural?

-Són associacions cristianes que quasi sempre han sorgit des del poble fidel de manera espontània. Tenen un especial valor per fomentar la unió de les persones i la vida espiritual; també per la seva participació als actes litúrgics i despertar la pietat.

Quin paper tenen i què poden aportar les confraries a la societat actual?

-Enfortir les arrels cristianes de la nostra societat, fomentar la vinculació amb l'Església i afavorir la dignitat de l'art cristià. Les confraries ajuden els fidels a mantenir la pietat cristiana durant tot l'any, amb actes de formació, es reuneixen per fer una pregària, participen en les celebracions de l'Eucaristia dels diumenge, etc. Aquestes associacions de fidels tenen una presència fonamental en la vida cristiana, ajuden a conrear un sentit espiritual molt important.

Com suggereix celebrar la Setmana Santa 2021?

-Enguany tampoc es podran fer processons, però els fidels poden participar en els actes litúrgics i de pietat, que s'han de fer en diferents horaris per assegurar les normes sanitàries i afavorir la participació dels fidels. També fer exposicions artístiques valuoses en les quals es mostrin els aspectes i característiques de les confraries i el que representa l'art sagrat.

Toni Olives

agenda

✍ Diada del Pensament Escolta 2021

Dissabte 27 de febrer els Escoltes (MSC) celebraran la Diada del Pensament Escolta, amb una taula rodona online, a les 20 h, sota el lema "La formació d'avui és l'educació del demà".

✍ Formació online dels agents de pastoral

Dissabte 27 de febrer formació online dels agents de pastoral (catequistes, animadors de grup, consiliaris, etc.) per a reflexionar i aprendre com ser una Església samaritana al servei dels nostres joves. A càrrec de Carlos Gómez Vírveda, SJ.

✍ VIII aniversari de Radio María en Menorca

El doming 28 de febrer, en la celebració eucarística de las 11 h de la Parroquia de Sant Francesc de Ciutadella, el grup de Voluntarios commemorarà el VIII aniversari de Radio María en Menorca.

✍ Cursets prematrimonials a Ciutadella

Amb motiu de les restriccions per evitar el contagi de la Covid-19, es posposarà la convocatòria del curset de preparació per al matrimoni per als dies **13, 15, 20 i 22 d'abril de 2021**. Les parelles interessades poden inscriure's a la seva parròquia, i seran puntualment informades de les novetats que puguin sorgir.

notícies nostres

Meditación cofrade en el Santuario de la Virgen de Monte Toro

El sábado 6 de febrero el Secretariado Diocesano de Cofradías y Piedad Popular dirigió una meditación en el Santuario de Nuestra Señora de Monte Toro. En ella el doctor en historia el Rvdo. Sr. D. Guillermo Pons Pons nos ilustró con un repaso de las epidemias sufridas durante la historia y cuál fue la intervención de la Iglesia.

Seguidamente se manifestó la necesidad de incentivar la vida de las hermandades durante todo el año, fomentando jornadas de formación, actos de veneración, oraciones, etc., para crear un sentido de hermanamiento, de familia, en cuyo ambiente encontramos ayuda para vivir la fe y seguir al Señor. Se proyectó un vídeo en el que participaron diferentes Hermandades de España exponiendo cómo afrontan este tiempo de pandemia, en el cual no podemos realizar procesiones en las calles de nuestros pueblos y ciudades, dándonos así ideas que podemos aplicar nosotros en la diócesis de Menorca. El Sr. Obispo de Menorca, Mons. Francisco Conesa, finalizó el acto animando a los cofrades a

Secretariado de Cofradías y Piedad Popular

realizar actos de piedad y veneración en sustitución de las manifestaciones externas de piedad popular, cuidando siempre las normas sanitarias, y nos animó a aprovechar las redes sociales y medios de comunicación para llegar al máximo de hermanos y ayudarles a vivir los Misterios de la Semana Santa.

Secretariado de Cofradías y Piedad Popular

Orientacions pastorals a les Confraries i Germandats de Setmana Santa

El bisbe Francesc ha fet arribar unes recomanacions per facilitar a les confraries i els fidels la vivència dels misteris central de Setmana Santa. Enguany tampoc serà possible celebrar manifestacions de pietat popular a l'exterior dels nostres temples, per aquest motiu, ens anima a realitzar a l'interior dels

temples els actes de devoció i pietat. S'ha d'afavorir la celebració de diferents actes com la veneració de les imatges, l'organització de conferències quaresmals, realitzar actes de devoció com el rès del Viacrucis o del Sant Rosari, etc. D'altra banda, Mons. Francesc ens convida a participar de forma presencial en el ofici de Setmana Santa i, per aquest motiu, anima a augmentar el nombre d'honoraris per a les celebracions, assegurant així el compliment de les normes sanitàries i facilitant la participació dels fidels. Finalment, el nostre bisbe fa una crida a les germandats i confraries a dur a terme accions socials i solidàries, com unir-se al Fons Diocesà de Solidaritat o bé recollint aliments perquè siguin repartits a les Caritas parroquials. Amb tot, el bisbe destaca que, a cadascun dels actes que es programin, és fonamental pregar per tots els afectats per la covid-19 i invocar la misericòrdia del Senyor perquè cessi la pandèmia.

Sebastià Taltavull

El grup de joves universitaris reflexiona sobre la importància de l'alegria

Gràcies a la tecnologia, el grup continua amb les seves reflexions de forma virtual. En aquest cas, van escollir un tema que, moltes vegades deixam de banda, però que és ben important: l'alegria. Van iniciar la seva trobada recordant l'èxit de cançons com "Jerusalem", i unes paraules del filòsof i teòleg Francesc Torralba: "L'alegria és una experiència individual, però no es desenvolupa al marge dels altres. Està íntimament vinculada a la solidaritat, al sentit de pertinença. Així mateix, van destacar que tots passam per etapes i situacions difícils en què sentim impotència i desànim i que per a mantenir-nos en l'alegria ens cal **confiança en la força de**

l'Esperit de Jesús que habita dins nostre. Finalment, van ressaltar que la missió dels cristians és transmetre una alegria comunicativa i propera, que ens empeny a difondre el bé i la veritat.

